

Un număr vechiu 2 lei

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR: **DIMITRIE ALEXANDRESCO**

Docantul Facultății de Drept din Iași, fost Procuror-general la Inalta Curte de casație

PRIM-REDACTOR: **ION N. CESADESCU**REDACTOR-PROPRIETAR: **I. S. CODREANU****A B O N A M E N T U L**

Pe an, în România, cu Tabla,	45 lei
6 luni	20 .
3 luni	10 .
Străinătate: 50 lei pe an, 25 pe 6 luni	

*Apare de două ori pe săptămână
sub redacțiunea unui comitet*

Abonamentele se plătesc totdeauna înainte

Redacția & Administrația
București, **CALEA RAHOVEI—5**
Lângă Palatul Justiției
TELEFON № 16/98

Numărul jubilar al *Curierului Judiciar* va apare **Joi 6 Maiu**. Acest număr excepțional va cuprinde articole interesante din partea tuturor membrilor Comitetului de redacție, precum și darea de seamă completă a banchetului ce a avut loc în ziua de 1 Maiu, cu ocazia intrării *Curierului Judiciar* în al XX-lea an și în onoarea profesorului **dela Iași**.

S U M A RStudiu asupra privilegiilor, de d-l *D. Alexandrescu*.**JURISPRUDENȚĂ :**Curtea de casație, s. I: *Nastasia Fotache Carp* cu *Ionița St. Ji-gău* și alții;Idem, s. III: *Tudor Niculescu* cu *Pandele Niculescu*;Tribunalul Ilfov, s. III: *Dr. I. Potârnicu* cu *I. G. Mayer*;Tribunalul Dolj, s. I: *Adolf Weidman* contra d-lor *Clayton & Schutteworth* și *Iosef Petri*;**Studiu asupra privilegiilor**

Ne propunem de a studia într-o serie de articole materia importantă a privilegiilor.

Codul nostru se ocupă mai întâiu despre privilegiile cari se exercită asupra mobilelor și imobilelor (art. 1727), apoi de acelea care se exercită asupra mobilelor numai (art. 1729), și în fine, despre privilegiile asupra imobilelor (art. 1737). Vom urma această împărțire, tratând mai întâi despre privilegiul care se întinde asupra mobilelor și imobilelor:

Acest privilegiu, relativ la cheltuelile de judecată, este prevăzut de art. 1727.

Privilegiul cheltuelilor de judecată

Art. 1727.— Cheltuelile de judecată sunt privilegiate atât asupra mobilelor, cât și asupra imobilelor, în privința tuturor creditorilor în interesul cărora au fost făcute. (Art. 723, 919, 1729, 1°, 1731, 1737 C. civ. Art. 683, 1°, 685, 1°, 687 1°, 689, 1° C. com. Art. 17 L. ipot. belgiană din 1851).

Acesta este singurul privilegiu care, afară de acel conferit Fiscului prin legi speciale, se exercită, la noi, în același timp asupra mobilelor și imobilelor debitorului ¹⁾.

Acest privilegiu există față de toți creditorii în interesul cărora cheltuelile au fost făcute, adică în interesul masei creditorilor, cari ar fi trebuit să le facă pentru a dobândi plata creanței lor.

El se întemeiază pe echitate. În adevăr, cheltuelile de judecată fiind făcute în interesul comun al creditorilor, pentru a conserva și lichida averea debitorului lor, adică gajul lor comun, este just ca acel care le-a făcut să fie plătit cu precădere din averea debitorului. De aceea, acest privilegiu există și în vechiul drept francez. «*La créance la plus privilégiée, zicea Pothier (Pr. civ., X, 481), est celle des frais de saisie, de garde et de vente, car ils sont faits pour la cause commune de tous les créanciers*».

Astfel, s'a decis, cu drept cuvânt, că în acest privilegiu intră cheltuelile făcute de un custode rânduit de justiție după cererea tuturor creditorilor, atunci când aceste cheltueli au avut de rezultat conservarea și utilizarea gajului comun al tuturor creditorilor ²⁾. «Privilegiul cheltuelilor de judecată, zice cu drept cuvânt Curtea de casație din Franța, se întinde la toate cheltuelile făcute în interesul comun al creditorilor pentru conservarea, lichidarea și realizarea bunurilor debitorului ³⁾.

Pentru ca acest privilegiu să aibă loc trebuie deci ca cheltuelile să fi fost făcute în interesul masei creditorilor, iar nu numai în interesul unuia sau unora din ei ⁴⁾.

Astfel, nu sunt privilegiate cheltuelile făcute de un creditor numai în interesul său exclusiv, pentru a face, de exemplu, să i se recunoască dreptul său, ori pentru a dobândi un titlu executor ⁵⁾. «Cheltuelile de judecată, care nu sunt

²⁾ Cas. fr. D. P. 75, 1. 471.³⁾ Cas. fr. Sirey, 90, 1. 513; *Pand. Périod.* 90, 1. 276; D. P. 91, 1. 364.⁴⁾ Arntz, IV, 1665.⁵⁾ Cpr. Martou, *Privil. et hypothèques*, II, 316, 317, p. 24 urm.; Baudry et Loyens. *Idem*, I, 314; P. Pont. *Idem*, 67; Aubry et Rau, III, § 260, p. 208 (ed. a 5-a); Dalloz, *Nouveau*¹⁾ În Codul francez, toate privilegiile prevăzute de art. 2101 (1729 al nostru) se întind asupra mobilelor și imobilelor. Despre acest text vom vorbi însă mai la vale.

făcute în interesul tuturor creditorilor nu pot fi considerate ca privilegiate», zice foarte bine Curtea din București⁶⁾.

De asemenea, dacă un creditor gagist a făcut cheltueli pentru vânzarea lucrului amanetat, aceste cheltueli nu vor fi privilegiate asupra celorlalte bunuri ale debitorului, ci numai asupra prețului lucrului amanetat. În adevăr, cheltuelile nefolosind, în specie, decât creditorului amanetat, nu pot fi privilegiate decât asupra lucrului afectat la garanția sa, iar nu asupra întregului patrimoniu al debitorului⁷⁾.

Tot astfel, s'a decis că atunci când se urmărește averea imobiliară a unui falit după cererea creditorilor ipotecari, singurele sume ce trebuiesc înscrise în tabloul de ordine al creditorilor, cu preferință față de creditorii ipotecari, sunt cheltuelile de urmărire propriu zise, făcute în interesul comun al creditorilor, iar nu și cheltuelile făcute cu ocazia administrării falimentului, nici cota de 3°/_o convenită Statului⁸⁾.

Am văzut că cheltuelile de judecată declarate de lege privilegiate sînt acele care au fost făcute în interesul comun al creditorilor, pentru conservarea, realizarea sau lichidarea gajului lor. Dacă aceste cheltueli au fost făcute în interesul tuturor creditorilor, ele vor fi privilegiate față de toți; dacă ele au fost, din contra, făcute numai în interesul unei categorii de creditori sau în interesul exclusiv al unuia ori a unora din ei, cheltuelile nu vor fi privilegiate decât față de acești din urmă⁹⁾, privilegiul neputând fi opus aceloră din creditori cărora cheltuelile făcute nu aduc niciun folos.

Astfel, privilegiul general pentru cheltueli de sigilare, de inventar, de administrarea unei moșteniri beneficiare sau a unui faliment, etc. nu

poate fi opus creditorilor cari au un privilegiu special întemeiat pe ideea de gaj expres sau tacit, precum sunt: creditorul amanetar, locatorul, hangiul, cărăușul (art. 1730), etc.¹⁰⁾.

Se naște însă întrebarea: Ce trebură să înțelegem prin cheltueli de judecată?

Prin cheltueli de judecată făcute în interesul comun al creditorilor se înțeleg cheltuelile de pază, de sigilare, de inventariare, de timbru (taxe, citații, etc.), la urmărirea, vânzarea și administrarea bunurilor expropriate, etc.¹¹⁾.

Salariul convenit custodelui rînduit după cererea creditorilor intră necontestat în cheltuelile de care vorbește art. 1727. De aceea art. 421 Pr. civ. conferă custodelui un privilegiu pentru plata onorariului său.

Când cheltuelile de judecată au fost făcute în interesul comun al creditorilor, pentru conservarea și realizarea în bani a bunurilor debitorului, privilegiul se exercită în mod proporțional atât asupra mobilelor cât și a imobilelor, iar nu asupra mobilelor mai întâi și, la caz de neajungere, asupra imobilelor. Această soluție echitabilă rezultă și din lucrările pregătitoare ale textului belgian, pe care legiuitorul nostru l-a reprodus fără nicio schimbare, căci Senatul a eliminat dispoziția votată de Camera Reprezentanților, după care privilegiul se exercită mai întâi asupra mobilelor și, în subsidiar, asupra imobilelor¹²⁾.

Cheltuelile de judecată venind, după art. 1731, înaintea tuturor creanțelor pentru care au fost făcute, de aci rezultă că privilegiul acestor cheltueli primează privilegiul chiriilor sau arenzilor prevăzut de art. 1730, 1° 13).

D. ALEXANDRESCO

¹⁰⁾ Aubry et Rau, *loc. cit.* și autoritățile citate acolo în nota 7, p. 209 (ed. a 5-a).

¹¹⁾ Cpr. Aubry et Rau, III, § 260, p. 206, 207; Arntz, IV, 1665; Thiry, IV, 351; Laurent, XXIX, 322 urm.; Boudant, *op. cit.*, I, 366 urm.; Martou, *op. cit.*, II, 316; Baudry et Loynes, *op. cit.*, 311; Cloes, *Privil. et hypothèques*, I, 345 urm., p. 193 urm. (ed. din 1861); Trib. Suceava, *Dreptul* din 1904, No. 48, etc. Cheltuelile pentru o împărțea bunăvolă, făcută între moștenitori fie chiar beneficiari, fără intervenirea vreunui creditor, nu intră însă în categoria cheltuelilor privilegiate. Guillaouard, *Privil. et hypothèques*, I, 190; Baudry et Loynes, *Idem*, I, 312; Laurent, XXIX, 341; Aubry et Rau, III, § 260, p. 207 (ed. a 5-a); Dalloz, *Nouveau C. civil annoté*, IV, art. 2101, No. 124 urm.; Cas. fr. D. P. 53, 1. 32, etc.

¹²⁾ Vezi Thiry, IV, 351, p. 319; Arntz, IV, 1666; Martou, *op. cit.*, II, 349, 350, p. 57, 58; Laurent, XXIX, 352, 353; Delbecq, *Révision du régime hypothécaire*, 94, p. 90, 91 (ed. din 1852).

¹³⁾ Trib. Brăila, *Dreptul* din 1885, No. 75, p. 600.

C. civil annoté, IV, art. 2101, No. 101 urm.; Trib. Covurlui, *Dreptul* din 1895, No. 12; Cas. fr. D. P. 1900, I, 220 și 570, etc.

⁶⁾ C. București, *Curierul Judiciar* din 1903, No. 66, p. 574. «Sunt privilegiate asupra navlului, zice art. 685, 1° din Codul de comerț: cheltuelile de judecată făcute în interesul comun al creditorilor, pentru acte de conservare și urmărire; iar art. 687, 1° din același Cod declară privilegiate asupra vasului, cheltuelile de judecată făcute în interesul comun al creditorilor, pentru acte de conservare, și urmărire a vasului». Vezi și art. 683, 1° din același Cod.

⁷⁾ Arntz, IV, 1665; Thiry, IV, 351, p. 319; Baudry et Loynes, *Privil. et hypothèques*, 316; Chironi, *Trattato dei privilegi, delle ipoteche e del pegno*, I, 82, p. 167, 168 (ed. din 1894); D. Negulescu, *Teoria privilegiilor și ipotecilor*, p. 13, nota 1 (București, 1902), etc.

⁸⁾ Trib. Iași și Ilfov, *Curierul Judiciar* din 1901, No. 61 și din 1902, No. 4.—*Contră*: Cas. rom. Bulet. din 1901, p. 1667 și *Curierul Judiciar* din 1902, No. 4, cu observ. critică a d-lui N. Mandrea (Junius), care a luat parte la acea decizie.

⁹⁾ Boudant, *Suretés personnelles et réelles*, I, 366; P. Pont, *Privil. et hypothèques*, I, 67; Baudry et Loynes, *Idem*, I, 317; Martou, *Idem*, II, 321; Aubry et Rau, III, § 260, p. 209, Cpr. Cas. fr. D. P. 97, I, 103.

A apărut p. II, vol. IX, din *Dreptul civil* de d-l profesor D. Alexandrescu, care cuprinde: *Societatea, Mandatul, Comodatul și Imprumutul*. Prețul 7 lei, p. II; iar volumul complet lei 17.

Acest volum se va putea expedia tuturor celor ce vor trimite costul prin mandat postal la *Curierul Judiciar*, care furnizează volumele Alexandrescu, și orice cărți de drept, broșate sau legate după dorință, la fel cu cele furnizate anterior.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, S. I

Audiența dela 27 Ianuarie 1910

Președenția d-lui G. N. BAGDAT, prim-președinte

Nastasia Fotache Carp cu Ioniță St. Jiglău ș. a.

Proba cu martori.—Dovada nașterilor, căsătoriilor și încetărilor din viață, sub Regulamentul organic al Moldovei și sub Codul Calimach — Dacă aceste fapte se puteau dovedi cu martori.

Atât în Regulamentul organic al Moldovei cât și în Codul Calimach nu există nici o dispoziție care să prevadă că nașterile, căsătoriile și încetările din viață nu pot fi probate decât numai cu extracte scoase după registrele de stare civilă ținute de preoți, cu alte cuvinte, cari să organizeze probele în materie de stare civilă, cum face actualul Cod civil prin art. 33, care prevede că actele stărei civile nu se pot dovedi prin alte dovezi scrise sau prin martori, decât în două cazuri excepționale: când nu vor fi existat registre, și când se vor fi pierdut.

Prin urmare, sub legiuirile sus arătate, nașterile, căsătoriile și încetările din viață se puteau dovedi la acea epocă prin martori, intru cât sub acele legiuri se putea dovedi prin martori ori ce fapt juridic.

Deciziunea 40/910. — Casată, după recursul făcut de Nastasia Fotache Carp, sentința Trib. Tutova, No. 357/907, dată în proces cu Ioniță St. Jiglău și alții.

Curtea,

Ascultând pe d-nii avocați D. Stănescu și Obedeanu, în dezvoltarea motivelor de casare, și

Pe d-l avocat R. Dragomirescu, în combateri.

Asupra motivului III de casare:

«Violența legii Caragea, intru cât fiind născută sub impériul acelei legi, proba test-monială era admisibilă, pe motivul că registrele de stare civilă erau ținute pe acele timpuri în cea mai mare neregulă»

Deliberând,

Având în vedere că prin sentința supusă recursului, tribunalul a respins proba cu martori cerută de recurentă spre a dovedi filiațiunea sa, pentru motivul că registrele actelor de stare civilă, în anul în care prelinde că este născută recurenta, sunt în ființă și deci dovada trebuie să se facă printr'un extract după acele registre, iar nu prin martori;

Considerând că se constată că recurenta a pretins că este născută în comuna Smulți, județul Covurlui, în anul 1865, înainte de Decembrie acel an, adică înainte de punerea în aplicare a Codului civil actual;

Considerând că atât în Regulamentul organic al Moldovei, care încredința preoților ținerea actelor stărei civile și prescria reguli generale relative la modul cum trebuiau să fie ținute, cât și în Codul Calimach nu există nici o dispoziție care să prevadă că nașterile, căsătoriile și încetările din viață nu pot fi probate decât numai cu extracte scoase după registrele de stare civilă ținute de preoți, cu alte cuvinte, cari să organizeze probele în materie de stare civilă, cum face actualul Cod civil prin art. 33, care prevede că actele stărei civile nu se pot dovedi prin alte dovezi scrise sau prin martori, decât în două cazuri excepționale: când nu vor fi existat registre și când se vor fi pierdut;

Considerând că în lipsa unei asemenea dispozițiuni în regulamentul organic al Moldovei și în Codul Calimach, nașterile, căsătoriile și încetările din viață se puteau dovedi la acea epocă prin martori, intru cât sub acele legiuri se putea dovedi prin martori orice fapt juridic;

Considerând că, în speță, recurentul cerând să dovedească cu martori un act de stare civilă petrecut înainte de punerea în aplicare a Codului civil actual, tribunalul a comis un exces de putere, când a respins o asemenea probă pentru motivul că nu se dovedește pierderea registrelor de stare civilă din acel timp, aplicând astfel în mod greșit art. 33 din Codul civil la fapte petrecute sub vechile legiuri;

Că prin urmare, motivul de casare este fondat;

Pentru aceste motive, de acord cu d-l procuror-general C. R. Manolescu, Curtea casează, etc.

Audiența dela 3 Februarie 1910

Președenția d-lui G. N. BAGDAT, prim-președinte

Tudor Niculescu cu Pandelescu

Apel. — Termen spre a depune motivele apelului. — Nedepunerea motivelor în termenul acordat. — Dreptul instanței de apel de a respinge apelul ca nemotivat. (Art. 326 din Proc. civilă).

Deși judecătorii pot să acorde apelantului un termen spre a depune motivele de apel atunci când ele nu sunt coprinse în petiția de apel, însă, dacă nici în urma aceluia termen, partea nu se conformează îndatoririi de a comunica intimatului motivele de nemulțumire pe hotărîrea primei instanțe, judecătorii sunt în drept să respingă apelul ca nemotivat, de oarece, o bună distribuție a justiției cere, pe de o parte ca părătul să nu fie judecat fără să fi avut puțința de a-și pregăti apărarea, iar pe de altă parte, ca acordarea termenilor cerute de apelant pentru depunerea motivelor, să nu constituie un mijloc de străgănire pentru părți.

Deciziunea 60/910.— Respinge recursul făcut de Tudor Niculescu, contra deciziei No. 256/908 a Curții de apel din București, secția I, dată în proces cu Pandelescu.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat Octav Sorescu, în dezvoltarea motivului de casare;

Pe d-l avocat M. Iosefache în combateri

Deliberând,

Asupra motivului de casare:

«Violența art. 326 din Proc. civilă și exces de putere.

«Curtea de apel din București secția I, comite un exces de putere și violență art. 326 din Proc. civilă, prin decizia sa citată No. 256 din 16 Septembrie 1908, când îmi respinge opoziția pentru faptul că n'am depus motivele de apel.

«Intr'adevar art. 326 din Proc. civilă prevede că petiția de apel să coprină și mijloacele de apel, dar niciăeri nu specifică că aceste mijloace de apel trebuie să fie altele decât chiar motivele arătate înaintea tribunalului pentru susținerea acțiunii.

«Ori aceste motive, pe cari le-am avut înaintea tribunalului le-am declarat și oral înaintea Curții de apel, și cu toate acestea fără a mă lăsa să le dezvolt, îmi respinge opoziția.

«Afară de aceasta, intru favoarea acestor susținute de mine,

este și faptul că apelul fiind devolutiv el readuce înaintea Curții procesul dela începutul său, și deci Curtea trebuia să considere de bune motivele invocate dela începutul pricinii.

«Curtea însă n'a ținut seamă de cererea mea categorică, precum că mă servese de aceeași motive pe cari le-am invocat și la Tribunalul Ialomița, comițând prin aceasta excesul de putere».

Având în vedere că prin decizia supusă recursului Curtea de apel a respins opoziția recurentului pentru că, atât prin petiția de apel cât și la termenul acordat de Curte, nu a arătat motivele de nemulțumire pe sentiința primei instanțe, ci s'a mărginit a zice că are aceleași motive ca la tribunal;

Considerând că art. 326 din Proc. civilă, prevede în mod categoric că petiția de apel va cuprinde și motivele de apel;

Considerând că deși judecătorii pot să acorde apelantului un termen, spre a îndeplini sus arătată cerință a legii, depunând motivele de apel, atunci când nu sunt coprinse prin petiția de apel, însă dacă nici în urma aceluia termen partea nu se conformează îndatoririi de a comunica intimatului motivele de nemulțumire pe hotărârea primei instanțe, judecătorii sunt în drept să respingă apelul ca nemotivat, de oarece o bună distribuire a justiției cere, pe deoparte, ca părătul să nu fie judecat fără să fi avut puțința de a-și pregăti apărarea; iar, pe de altă parte, ca acordarea termenelor cerute de apelant pentru depunerea motivelor să nu constituie un mijloc de străgănire pentru părți;

Considerând că în speță recurentul nu putea să se sustragă îndatoririi impusă de lege și de judecătorii de a comunica motivele de apel, susținând că are aceleași motive ca la prima instanță, de oarece din sentința apelată se constată că Tribunalul i-a respins acțiunea ca nedovedită întru cât nu a depus nici un act în sprijinirea ei și nu a uzat de nici un alt mijloc de probajune;

Că, în asemenea împrejurări de drept și de fapt Curtea de apel nu a comis nici un exces de putere și n'a violat întru nimic art. 326 din Proc. civilă, când a respins apelul recurentului ca nemotivat;

Că, prin urmare, recursul este nefondat.
Pentru aceste motive, Curtea respinge, etc.

TRIBUNALUL ILFOV, SECȚIUNEA III-a

Audiența dela 15 Ianuarie 1910

Președenția d-lui P. HAGIOPOL, președinte

Dr. I. Potârcă cu J. G. Mayer

Sentiința civilă No. 25

Stipulațiune pentru altul. — Validitatea unei asemenea stipulațiuni ca și oricare convențiune. — Drepturile stipulantului și efectele ce produce acest fel de convențiune în favoarea celui pentru care s'a contractat. — (Art. 973 din C. civil).

Deși este adevărat că în principiu convențiunile au efect numai între părțile contractante, sau reprezentanții lor, și că legiuitorul nostru reproducând prin art. 973 din Codul civil, dispozițiile art. 1165 din Codul Napoleon, a suprimat partea finală din acel articol, prin aceasta însă nu a voit să declare nulă stipulațiunea pentru altul, ci numai că acea parte a găsit-o inutilă, întru cât promisiunea ca și stipulațiunea pentru altul, sunt valabile în general și formează legea părților, ca orice altă convențiune.

Prin urmare, în ce privește drepturile stipulantului și efectele ce produce acest fel de convențiuni în favoarea celui pentru care s'a con-

tractat, atât doctrina cât și jurisprudența sunt de acord a recunoaște că în cazurile de neexecutare a obligațiunilor prevăzute în stipulațiune, creditorul stipulantul, poate reclama executarea prestațiunii stipulate în favoarea sa, dar dreptul său se oprește aci, și nu este autorizat a cere executarea obligațiunii în favoarea celei alte părți.

S'a ascultat d-l avocat M. Opreșcu, pentru apelantul Dr. Potârcă, și d-l avocat Stravolca, pentru intimatul Mayer.

Tribunalul,

Asupra apelului d-lui dr. I. Potârcă, făcut prin petiția înregistrată la No. 38.345/908 contra cărții de judecată cu No. 1093/908 a judecătoriei ocoului 6 București, prin care i s'a respins acțiunea ce a făcut d-lui I. G. Mayer, de a fi obligat să-i plătească suma de 595 lei ce-i datorează, plus procentele și cheltuieli;

Având în vedere că din dezbaterile orale urmate în instanță, actele prezentate, cum și din concluziunile scrise depuse de părți, se constată: între d-l I. Potârcă, I. G. Mayer și A. Vincenz a intervenit un contract de întreprindere, prin care I. G. Mayer și A. Vincenz, ca antreprenori, se însărcinează pentru o anumită sumă, să-i construiască o clădire în comuna Craiova; Că d-l dr. I. Potârcă, în executarea acestui contract avansează suma de bani treptat cu progresul lucrărilor până la un moment când observă că d-nii antreprenori luase mai mulți bani decât lucrările ce se executase; ba, ceva mai mult, încetase orice lucrare; D-l dr. I. Potârcă, deși în drept a cere rezilierea contractului și a fi autorizat a lucra în comptul lor, convine prin două acte sub semnătură privată, a lichida drepturile fiecăruia din părți derivate din acest contract tranșând astfel: «d-nii I. G. Mayer și A. Vincenz, după ce recunosc că au primit bani mai mult în raport cu lucrările ce au executat, că mai sunt încă lucrări de executat și altele în curs de executare, se obligă a-i plăti fiecare suma de 595 lei în timpul cel mai scurt posibil și mai stipulează că d-l dr. I. Potârcă să fie obligat a lua în sarcina sa lucrările neexecutate și a plăti datorile unor anumiți lucrători desemnați în act pentru lucrările în curs de executare». D-l dr. I. Potârcă, văzând că d-nii I. G. Mayer și A. Vincenz nu sunt consecuenți obligațiilor lor, intențază această acțiune care face obiectul apelului ce este pendinte a se judeca; acestea sunt faptele;

Având în vedere că d-l dr. I. Potârcă prin d-l avocat M. Opreșcu își sprijină cererea sa pe actul numit «declarație», semnat I. G. Mayer și A. Vincenz din 20 Decembrie 1908, prin care numiții se obligă a-i plăti fiecare cât de curând posibil suma de 595 lei;

Având în vedere că d-l I. G. Mayer se recunoaște dator cu această sumă, însă se opune la această cerere și susține că întrucât prin acest act d-l I. Potârcă s'a obligat și dânsul, față de mai mulți lucrători, a plăti fiecăruia o anumită sumă, nu poate fi obligat la plata acestei sume, până ce nu va dovedi că le-a făcut lor această plată;

Având în vedere că natura juridică a convențiunii constatată prin acest act desemnat de părți «declarație și adnotație» făcută în josul contractului de întreprindere, este o stipulațiune a uneia din părțile contractante în favoarea unei alte persoane ce nu a contractat;

Având în vedere că deși este adevărat că, în principiu, convențiunile au efect numai între părțile contractante sau reprezentanții lor și că legiuitorul nostru reproducând prin art. 973 din C. civil dispozițiunile art. 1165 din Codul Napoleon, a suprimat partea sa finală: «ele nu vatâmă de terți și nu le folosesc decât în cazurile prevăzute de art. 1121», prin aceasta nu a voit să declare nulă stipulațiunea pentru altul, ci că le-a găsit că erau

inutile, întrucât promisiunea ca și stipulațiunea pentru altul, sunt valabile în general și că formează legea părților ca orice altă convențiune: (Vezi «*Tratatul obligațiilor*», Vol. I, pag. 237 § 265, Gr. G. Păucescu);

Având în vedere că odată ce este constat că asemenea stipulațiuni sunt valabile și în legislațiunea noastră, s'a născut întrebarea: cari sunt drepturile stipulantului și ce efect produce acest fel de convențiuni în favoarea persoanei pentru care s'a contractat?

Având în vedere că doctrina și jurisprudența sunt de acord a recunoaște că în cazurile de neexecutarea obligațiilor prevăzute în stipulațiunea, creditorul, stipulantul, poate reclama executarea prestației stipulate în favoarea sa, dar dreptul său se oprește aci și nu este autorizat a cere executarea obligațiunii în favoarea celei lalte persoane (Vezi «*Droit. civil: Des obligations*», Vol. XI, tome, I, pag. 184, § 153, Baudry Lacantinerie);

Având în vedere că din actele «*declarație și adnotație*» din josul contractului, se constată că d-l I. G. Mayer a stipulat în favoarea lucrătorilor arătați într'ansa;

Având în vedere că din momentul ce acesta este principiul, este cert că d-l I. G. Mayer este fără calitate a cere d-lui I. Potărcă executarea obligațiilor privitoare pe lucrători și prin urmare, fără drept a se opune din această privință la plata sumei datorită;

Că, așa fiind, apelul de față este fondat și urmează să fie admis;

Văzând și dispozițiunile art. 140 și 146 din Proc. civilă;

Pentru aceste motive redactate de d-l președinte, Tribunalul admite apelul, etc.

(ss) P. Hagiopol; N. Steriade; C. G. Bosie.

Grefier, N. Sarandi.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI DOLJ, SECȚIA I

Audiența dela 21 Decembrie 1910

Președenția d-lui THEODOR ANTON BRĂILOIU prim-președ

Adolf Weidman contra d-ilor Clayton & Schuttleworth și Iosef Petri

Sentința civilă No. 876

Legea asupra brevetelor de invențiune. — Contrafacere. — Condițiuni cerute pentru existența contrafacerei. — Perfecționarea unei invențiuni. — Dreptul celui ce a perfecționat o invențiune, a cere un brevet de invențiune. — Schimbări de formă și dimensiuni la un aparat. — Cazul când ele constituie o invențiune. — Data de când un brevet are efect. — Cazurile când nulitatea unui brevet se pronunță de minister și când de instanțele judecătorești. — (Art. 6, 9 și 27 din legea brevetelor de invențiune).

1. Pentru ca să existe o contrafacere, în sensul art. 27 din legea asupra brevetelor de invențiune, urmează să se dovedească că s'a contrafăcut și s'a întrebuițat însăș produsele cari fac obiectul brevetului, adică că s'a contrafăcut și s'a întrebuițat corpurile pe baza cărora s'a putut construi aparatul; în fine trebuie să se dovedească că ambele aparate se aseamăna cu ceace au de esențial și caracteristic.

Prin urmare, nu poate exista contrafacere atunci când se dovedește că piesele diferă între ele atât ca formă cât și ca dispoziție, și când în aparatul pre-lins contrafăcut există corpuri noi, cari nu se găsesc în celalt.

2. Cel care perfecționează o invențiune este în drept, pentru perfecționarea sa, să obțină un brevet de invențiune, pe baza căruia să devină proprietar în privința perfecționării făcută de dânsul, primul inventator rămânând proprietar pe invențiunea sa.

3. Schimbările de formă și dimensiunile pieselor unui aparat constituie o invențiune nouă atunci când, pe baza acestei schimbări, se creează și alle piese noi prin combinarea unor elemente cunoscute, căci prin toate acestea se creează un nou produs industrial.

4. În conformitate cu art. 6 din legea brevetelor de invențiune, brevetul are efect nu dela data emiterii lui, ci dela data depunerii cererii la registratura ministerului.

5. După art. 9 alin. ultim din legea brevetelor de invențiune, în cazul indicat de acest articol la alin. a, b, c și d nulitatea brevetului se pronunță direct de minister, iar în celelalte cazuri, nulitatea nu poate fi pronunțată decât numai în urma unei sentințe judecătorești rămasă definitivă.

S'a ascultat: din partea reclamantului Adolf Weidman d-nii avocați I. Ath. Mitescu și M. N. Oromolu; din partea pârtilului Iosef Petri d-nii avocați N. Lungu și N. Stănescu și din partea firmei Clayton & Schuttleworth d-l avocat G. D. Pencioiu.

Tribunalul,

Asupra acțiunii principale de față, prin care reclamantul Adolf Weidman, din Craiova, str. Calomfirescu, cere ca pârții Iosef, șef al atelierelor firmei Clayton & Schuttleworth din Craiova, precum și firma Clayton & Schuttleworth din Craiova, să fie obligați solidar să-i plătească suma de lei 100000 daune ce i-au cauzat prin faptul că dânsul obținând brevetul de invențiune No. 349/907 și cel de perfecționare No. 350/907 dela Ministerul domeniilor, pentru un aparat de făcut șirele de pae, firma sus citată a fabricat în atelierile sale, sub conducerea d-lui Iosef Petri, șef de atelier, un aparat ce al reclamantului modificând detaliu fără importanță ale aparatului contrafăcându-i astfel brevetul obținut, contrar dispozițiilor legii brevetelor de invențiune și garanțiilor date prin art. 24 și urm. din citata lege, și firma Clayton a pus în vânzare sus citata contrafacere, înțelegând reclamantul a cere daune dela firma Clayton & Schuttleworth atât prin faptul că aparatul s'a pus în lucrare și a căutat a se vinde prin intermediul său cât și pentru faptul că lucrătorul său Iosef Petri, în atelierile sale, de care firma răspunde ca patron, a fabricat aparatul contrafăcut, mai cerând reclamantul a se declara nul și brevetul cu No. 465/907 obținut de d-l Iosef Petri al aparatului în chestiune, contrafăcut;

Având în vedere și cererea reconvențională făcută de pârtilul Iosef Petri, prin petițiunea înregistrată la No. 1401/908, pe motiv că nu există asemănare între pretinsa invențiune a d-lui A. Weidman și aparatul brevetat de pârtil; că brevetul obținut de d-l A. Weidman nu este valid pentru motivele arătate de art. 9 alin. f și g din legea brevetelor de invențiune, cerând în primul rând respingerea acțiunii formulate de A. Weidman, iar în al doilea rând, anularea brevetului obținut de acesta rezervându-și dreptul în contra lui și la acțiune în daune;

Având în vedere actele state la dosar, desbaterile urmate și susținerile părților;

Având în vedere că astăzi în instanță reclamantul A. Weidman prin d-nii avocați I. Mitescu și M. Oromolu cerând a li se admite acțiunea și a se obliga în mod solidar pârții Iosef Petri și Firma Clayton & Schuttleworth din Craiova a le plăti ca daune suma de 100000 lei întru cât contrafăcându-le aparatul de făcut și-rele de pae pentru care obținuse brevetul de invențiune No. 349 din 19 Octomvrie 1907 și brevetul de perfecționare No. 350 din 19 Octomvrie 1907 au făcut un alt aparat similar, pentru care a obținut brevetul de invențiune No. 465 din 13 Septemvrie 1907 și care aparat contrafăcut l-au și pus în comerț, cauzându-le cu modul acesta pagube atât morale cât și materiale, mai cerând în același timp și anularea brevetului de

invențiune No. 465 din 13 Septembrie 1907 ce s'a conferit de minister păritului Iosef Petri, întru căt aparatul pentru care s'a acordat acest brevet de invențiune nu este decât o contrafacere a aparatului său, pentru care obținuse brevet de invențiune și brevet de perfecționare cu mult mai înainte, urmează să vedem dacă această cerere este întemeiată;

Având în vedere că la rândul lor păriții Iosef Petri și Firma Clayton & Schuttleworth, asistați de d-nii avocați N. Lungu, N. Stănescu și G. Pencioiu prin acțiunea lor reconvențională, cerând respingerea acțiunii ce li s'a intentat de reclamantul A. Weidman ca nefondată, întru căt aparatul ce au inventat și pentru care de minister s'a conferit brevetul de invențiune No. 465 din 13 Septembrie 1907, n'ar fi un aparat contrafăcut, ci o invențiune nouă, bazată pe produse industriale noi, precum și anularea brevetelor obținute de reclamant, pe baza dispozițiilor art. 9 din legea asupra brevetelor de invențiune, întru căt taxele prescise de lege, nu s'ar fi plătit la termenele prescise în lege și întru căt aparatul brevetat ar fi fost în comerț fiind exploatat de un oarecare D r Mitrănescu; în fine, întru căt în descrierea anexatei cereri și făcută ministerului cu ocaziunea cererii pentru obținerea brevetului de invențiune ar fi descris în mod inexact și incomplet aparatul, în fine întru căt obiectul pentru care s'a obținut brevet de invențiune ar fi existat și mai înainte precum ar rezulta din diferite colecțiuni de imprimată sau publicațiuni străine, urmează asemenea să vedem dacă această cerere este întemeiată;

Având în vedere că acesta fiind obiectul litigiului urmează să vedem dacă reclamantul A. Weidman este îndreptățit de a cere anularea brevetului de invențiune obținut de Iosef Petri pentru aparatul său, ca fiind o contrafacere a aparatului ce i-a fost brevetat de minister mai înainte; în fine, dacă este îndreptățit de a cere dela păriți suma de 100000 lei daune;

Este incontestabil că brevetul de invențiune și brevetul de perfecționare obținute de reclamantul A. Weidman, au date anterioare brevetului de invențiune obținut de păritul Iosef Petri;

Brevetul de invențiune al lui A. Weidman, care poartă No. 349 s'a liberat la 19 Octombrie 1907 iar cererea s'a făcut la 18 Decembrie 1906; iar brevetul său de perfecționare s'a liberat tot la 19 Octombrie 1907 iar cererea s'a făcut la 18 August 1907, pe când brevetul de invențiune al lui Iosef Petri s'a liberat la 16 Noembrie 1907 iar cererea se făcuse la 13 Septembrie 1907 Fiind cert că brevetele obținute de reclamantul A. Weidman au date anterioare datei brevetului de invențiune obținut de Iosef Petri, este evident că dovădindu-se că brevetul de invențiune obținut de Iosef Petri, ar fi fost obținut pentru un aparat de făcut șirele de pae, care n'ar fi decât o contrafacere a aparatului de făcut șirele de pae al lui A. Weidman, aceasta, în conformitate cu art. 11 din legea asupra brevetelor de invențiune, ar fi în drept de a cere atât daune interese cât și anularea brevetului în chestiune întru căt ar fi fost obținut prin contrafacerea aparatului;

Legiuitorul în mod precis prin art. 11 alin. 2 și ultim arată că brevetul acordat, are drept efect de a conferi numai proprietarului brevetului, dreptul de a fabrica obiectul invențiunii, de a-l pune în comerț și de a-l expune spre vânzare, adăugând că violându-se acest drept prin contrafacerea obiectului brevetat, dănsul ca proprietar al brevetului va fi în drept întru căt nu s'ar dovedi că acea contrafacere s'a făcut cu rea credință de a cere daune interese;

Acest drept fiind incontestabil al proprietarului obiectului brevetat și fiind cert că reclamantul A. Weidman, a obținut pentru aparatul său de a face șirele de pae, brevet de invențiune și brevet de perfecționare, mai înainte de a fi obținut brevet de invențiune păritul Iosef Petri pentru aparatul său, urmează să vedem dacă în mod serios se poate susține, în cazul de față, că aparatul

păritului Iosef Petri nu e decât o contrafacere a aparatului lui A. Weidman și, ca atare, urmează a i se anula brevetul de invențiune și a se obliga a-i plăti daune interese în mod solidar cu firma părită Clayton & Schuttleworth, întru căt această firmă ar fi permis lui Iosef Petri, care era mecanic șef în atelierile sale, de a confecționa acest aparat contrafăcut chiar în atelierile sale, d'al expune spre vânzare și chiar de al vinde;

Observându-se cu atențiune ambele aparate atât în complexul lor cât și în mod separat, luându-se fiecare piesă în parte, se va vedea cu ușurință că în cazul de față nu se poate susține în mod serios că aparatul brevetat al lui Iosef Petri nu e decât o contrafacere fie totală fie parțială a aparatului reclamantului A. Weidman pentru care a obținut atât brevet de invențiune cât și brevet de perfecționare;

La prima vedere, observându-se ambele aparate în complexul lor, reproduse în miniatură prezentate de reclamant și recunoscute de ambele părți, s'ar putea crede că se aseamănă;

Observându-se cu atenție se va vedea cu înlesnire că ambele aparate diferă, întru căt aparatul păritului Iosef Petri, are la spatele șirei, un aparat cu scripete cu totul diferit de acela al reclamantului A. Weidman, în fine, că troliriile duble de lângă mașină ale lui Iosef Petri deși îndeplinesc aceleași servicii nu sunt construite în același fel cu acele dela aparatul lui A. Weidman;

În această privință însuș reclamantul A. Weidman, în instanță, prin avocații săi, recunosc că în privința acestor două piese există deosebire, în fine, recunoaște că pentru aceste două piese, păritul Iosef Petri este în drept de a revendica proprietatea, constituind o invențiune, însă-i contestă dreptul de invențiune în privința întregului aparat, susținând că prin adoptarea acestor două piese nu dispăre faptul de contrafacere a aparatului său;

Pentru a vedea dacă există contrafacere în cazul de față dănsul susține că trebuie a se lua în considerațiune întregul aparat, așa precum e construit, cu toate piesele sale iar nu numai parte din piesele cari au servit la facerea aparatului;

Numindu-se expert de tribunal pentru a stabili dacă în speță se poate susține cu temeii că aparatul păritului Iosef Petri este o contrafacere a aparatului A. Weidman, acești experți și anume: d-nii ingineri N. I. Păianu, N. Ceoculescu și I. Venet toți ingineri și specialiști în astfel de materie, în fine persoane cari nu pot decât inspira încredere tribunalului prestând jurământul arată prin raportul lor detaliat că în cazul de față nu se poate susține că aparatul păritului Iosef Petri ar fi o contrafacere a aparatului A. Weidman, căci piesele din ambele aparate diferă între ele atât ca formă cât și ca dispoziție, adăugând că piese contrafăcute nu sunt și că între cele două brevete nu există asemănare nici din punctul de vedere al formeii pieselor nici al dispozițiilor lor, mai menționând în același timp că aparatul păritului Iosef Petri mai are la spate șirei un aparat cu scripete cu totul diferit de acela al reclamantului A. Weidman, în fine că troliriile duble de lângă mașină de și îndeplinesc aceleași servicii, nu sunt construite în același fel; în fine că piesele diferă între ele atât ca formă cât și ca dispozițiune, și că piese contrafăcute nu sunt;

Ambele aceste aparate au mai fost observate și de d-l inginer mecanic P. B. Popescu fostul director al Școlii de meserii din Craiova, însărcinat de d-l prim-procuror al Tribunalului Dolj, în urma unei reclamațiuni a uneia din părți, reclamantul A. Weidman Luând în cercetare desemnurile brevetelor obținute de reclamantul A. Weidman și de păritul Iosef Petri dănsul arată că între desemnurile ambelor mașini brevetele există diferență atât ca număr cât și ca formă de piese, adăugând că există diferență de construcție;

Afară de acestea nu trebuie să se piardă din vedere că pentru ca să existe o contrafacere, adică pentru a se putea susține cu temeii că în cazul de față aparatul

păritului Iosef Petri, nu este decât o contrafacere a aparatului reclamantului A. Weidman în conformitate cu dispozițiunile din art. 27 din legea asupra brevetelor de invențiune, urmează să se dovedească că s'a contrafăcut și s'a întrebuițat însăși produsele cari fac obiectul brevetului, adică că s'a contrafăcut și s'a întrebuițat corpurile pe baza cărora s'a putut construi aparatul; în fine urmează să se dovedească că ambele aparate se aseamănă cu ceace au de esențial și caracteristic;

În speță, luându-se în observațiune ambele aparate precum se arată în raportul d-lor experți se va vedea cu ușurință că ambele aparate nu se aseamănă în ceace au de esențial și caracteristic, căci piesele diferă între ele atât ca formă cât și ca dispoziție și pe lângă aceasta în aparatul păritului Iosef Petri se găsesc și produse noi care nu se află în aparatul reclamantului Weidman, și aceste produse noi consistă în aceasta că la spatele șirei se află un aparat cu scripete cu totul diferit de acela dela aparatul reclamantului A. Weidman, iar troliurile duble de lângă mașină deși îndeplinesc aceleași servicii nu sunt construite în același fel;

Fiind produse industriale noi în aparatul păritului Iosef Petri, adică în acest aparat fiind introduse corpuri noi, nu se mai poate zice că este o contrafacere a aparatului reclamantului;

Fără îndoială ambele aparate au fost construite în același scop, adică de a se înlesni construirea șirelor de pae, însă dacă constructorii ambelor aparate au urmărit aceeași idee și prin construirea aparatelor lor au ajuns scopul urmărit, aceasta nu se poate îndritui a zice că, în speță, aparatul păritului Iosef Petri nu e decât o contrafacere a aparatului lui A. Weidman;

Independent de scopul urmărit, independent de ideea urmărită de ambii constructori, idee care nu se poate în nici un caz brevetă, căci ideea nu poate fi considerată ca un obiect de comerț și, ca atare, nu se poate exploata ceace trebuie să se aibă în vedere pentru a se putea vedea dacă există contrafacere, este, precum am arătat mai sus, de a observa ambele aparate în ceace au de esențial și caracteristic; în fine este de a se vedea cu din ce anume produse industriale s'au construit ambele aparate, adică cu din ce anume corpuri industriale sau construit ambele aparate;

Diferind ambele aparate în ceace au de esențial și caracteristic; în fine ambele aparate nefiind construite în mod identic cu din aceleași produse industriale, adică cu aceleași corpuri, este evident că ambele aparate nu pot fi considerate decât ca aparate cu totul distincte și ca atare nu se poate susține că aparatul păritului Iosef Petri este o contrafacere;

Existând un produs industrial nou, într'un aparat, este evident că nu se mai poate susține că există o contrafacere;

În acest caz, există o nouă invențiune și fiind o nouă invențiune, această invențiune se poate brevetă;

În speță, la aparatul păritului Iosef Petri pe lângă că piesele diferă în formă și în construcțiuni, dar, afară de aceasta în acest aparat se găsesc două piese cu totul noi, cari nu se găsesc în aparatul lui A. Weidman și cari piese fac ca acest aparat să difere în totul de acel aparat ne având din acest punct de vedere nici o asemănare;

În privința acestor piese, însuși reclamantul prin avocații săi în instanță recunosc că aceste piese nu se află în aparatul clientului lor;

Aceste piese neexistând în aparatul reclamantului și urmând a se considera ca noi produse și ca atare, ca o nouă invențiune, este evident că în mod eronat se cere de reclamant astăzi în instanța anularea brevetului de invențiune al păritului Iosef Petri, No. 465/907; chiar admițând că în cazul de față n'ar fi o invențiune propriu zisă ci o perfecționare a invențiunii făcută de reclamantul A. Weidman, totuși brevetul de invențiune al păritului Iosef Petri nu s'ar putea anula, căci perfecționând acea invențiune era în drept, pentru perfecționarea

sa, să obțină un brevet de invențiune pe baza căruia devenise proprietar, în adevăr, nu pe întreaga invențiune căci primul inventator rămâne proprietar pe invențiunea sa, însă devine proprietar în privința perfecționării făcută de dânsul;

Tot ceace ar putea cere în cazul de față reclamantul, pe baza primei sale invențiuni, este ca păritul să nu exploateze perfecționarea sa în tot timpul concesiunii ce a dobândit pe baza brevetului său de invențiune adică în timp de 15 ani, neputând nici dânsul utiliza perfecționarea fără consimțământul acestuia;

În speță, însă, precum am arătat păritul prin construirea aparatului său făcând o nouă invențiune, este relativă tot la facerea șirelor de pae, este în drept în virtutea brevetului de invențiune ce a obținut de a exploata această invențiune fără a se preocupa de brevetul de invențiune obținut de reclamant și, ca atare, fiind o nouă invențiune, reclamantul, pe baza brevetului său, nu poate cere nici anularea acestui brevet nici daune interese;

Namăi într'un singur caz s'ar putea considera acest aparat ca o invențiune aparte și anume că n'ar fi făcut de părit la piesele aparatului său numai simple schimbări de formă și dimensiuni, căci simple schimbări de formă și în dimensiuni la piese nu pot constitui o invențiune. Însă, în cazul de față, făcându-se nu numai schimbări de formă și în dimensiuni la piese, dar creându-se și alte piese noi prin combinarea unor elemente cunoscute, este evident că este o invențiune nouă, căci prin schimbarea formei și dimensiunilor pieselor și prin crearea unor piese noi, prin combinarea unor elemente cunoscute, se creează un nou produs industrial, în fine se obține un alt aparat și ca atare este o invențiune. (A se vedea în această privință tratatul *Brevets d'inventions* de Eugen Pouillet, 5 edition, refondu par André Taillefer și Charles Claro, pages, 75, 77, 96 și 101);

Afară de aceasta nici nu se putea contraface aparatul brevetat al reclamantului A. Weidman căci, precum rezultă din brevetul de invențiune No 349, acest brevet de invențiune s'a liberat reclamantului tocmai la 19 Octomvrie 1907, iar brevetul de perfecționare No. 350 i s'a liberat tot la 19 Octomvrie 1907, adică posterior primirei cererii de brevetare făcută de păritul Iosef Petri la minister, căci din corpul brevetului ce s'a acordat acestui părit No 465 din 16 Noemvrie 1907 rezultă că o atare cerere s'a făcut la minister la 13 Septemvrie 1907;

Liberându-se reclamantului brevetul de invențiune și de perfecționare în privința aparatului său tocmai la 19 Octomvrie 1907, adică posterior cererii făcută de părit la minister pentru a i se acorda un brevet de invențiune pentru aparatul său, care a avut loc la 13 Septemvrie 1907, nici nu se putea cunoaște descrițiunile și desemnurile acestui aparat brevetat ce aparține reclamantului, căci aceste desemnuri și descrițiuni se țin secret la minister și nu se permite particularilor de a lua copie după ele decât după expirarea termenului de trei luni, dela publicarea descrițiuniilor brevetelor într'un buletin special (art. 40 din regulamentul);

Alegațiunea reclamantului că păritul ar fi luat cunoștință de acest aparat mai înainte de a se fi cerut brevetarea la minister, adică pe timpul când se făcea experiența cu acest aparat la moșia d-lui Mitrănescu, este nefundată, căci aceasta astăzi în instanță cu nimic nu se dovedește;

Pe lângă aceasta nu trebuie să se piardă din vedere că dacă un atare aparat s'ar fi aflat în comerț, pus în exploatare de o altă persoană mai înainte de a se fi făcut cererea la minister pentru obținerea unui brevet de invențiune, căci în conformitate cu art. 6 brevetul de invențiune are efect nu dela data emiterii brevetului ci dela data depunerii cererii la registratura Ministerului agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor, n'ar mai fi putut produce nici un efect, căci legiuitorul prin art. 9 alin. e prescrie că brevetul perde valabilitatea

sa când se probează că obiectul brevetat a fost întrebuințat, pus în lucru s'au exploatat efectiv de altul în România într'un scop comercial, înainte de data legală a brevetului de invențiune, perfecționare sau importațiune;

Odată stabilit că reclamantul nu poate cere anularea brevetului pârții lui Iosef Petri întru cât aparatul acestuia, constituie o nouă invențiune pentru care a și obținut brevetul de invențiune No. 465 din 16 Noemvrie 1907 cu titlul «Aparatul Leul pentru transportarea paelor de la treerătoare în sire sistemul Petri», urmează să vedem dacă la rândul său acest pârț poate cere anularea brevetelor de invențiune și perfecționare No. 349 și 350 din 19 Octomvrie 1907 obținute de reclamant;

Fără îndoială acțiunea în nulitate precum și acțiunea în decădere ce aparține oricărei persoane care are interes la aceasta, conform art. 24 se îndreptează la Tribunalul civil în rezortul cărnia titularul brevetului sau reprezentantul său își are domiciliul;

Dacă aceasta este exact în principiu, nu este mai puțin adevărat că unele nulități nu se pot pronunța de justiție ci de Ministerul agriculturii, comerțului, industriei și domeniilor;

Aceasta rezultă din dispozițiunile art. 9 alin. ultim, căci prin acest text de lege, în mod precis, legiuitorul arată că în cazul indicat de acest articol la alin. *a, b, c și d* nulitatea se pronunță direct de minister, adăugând că în toate celelalte cazuri nulitatea nu poate fi pronunțată decât numai în urma unei sentințe judecătorești rămasă definitivă;

Prescriind legiuitorul prin acest articol că în cazul ile indicate la alin. *a, b c și d* nulitatea se pronunță de minister nu se mai poate conferi un atare drept și instanțelor judecătorești, căci ar fi să conferim instanțelor judecătorești un drept ce nu li s'a conferit de legiuitor, întru cât pentru atare nulități a căutat a institui o altă instanță, adică ministerul. În cazul de față cu atât mai mult instanțele judecătorești nu pot pronunța nulitatea brevetului de invențiune și brevetului de perfecționare ale reclamantului pentru neplata taxelor prescrite de legea asupra brevetelor de invențiune la termenile indicate prin art. 17 cu cât vedem că ministerul în această privință s'a și pronunțat decizând că plățile s'au făcut în termen de reclamant și în urma acestei deciziuni a și dispus a se libera atât brevetul de invențiune No. 349/97 cât și brevetul de perfecționare No. 350/907, cu data de 19 Octomvrie 1907;

Ministerul constatând că plățile taxelor s'au făcut în regulă de reclamant, este evident că validitatea brevetelor sale este consfințită în mod definitiv și ca atare nu se mai poate cere astăzi anularea acestor brevete pentru neplata taxelor la termenle defile de legiuitor;

Fără îndoială ar fi fost mult mai rațional ca o atare constatare, să nu se fi conferit ministerului ci numai instanțelor judecătorești, căci instanțele judecătorești în deciziunile lor nu se lasă să fie conduse de nici o influență lăaturalnică precum de nicio considerațiune politică, ne având în vedere decât interesul justițiilor; însă existând în această privință o dispozițiune care institue o anume instanță pentru judecarea unor atari nulități, este evident că această instanță nu se poate înlocui prin instanțele judecătorești;

Principalii separațiuni ulteriole se opun la acesta: *Eugen Pouillel*, (a 5-a ediție), *Traite des brevets d'inventions*, refondu par André Taillefer și Charles Claro, pag. 610, No. 503);

Acest autor arată că sub imperiul legii din 1791 ad-ția singură era competentă a pronunța, pentru neplata taxelor, decăderea însă că sub actuala legislație franceză cu drept cuvânt această competență s'a dat instanțelor judecătorești;

Odată stabilit că ministerul a statuat că taxele anuale s'au plătit în regulă de reclamant, este evident că pârțul astăzi nu mai poate cere anularea brevetelor reclamantului pe acest motiv, mai cu deosebire, precum

am văzut mai sus, că nici nu e competent tribunalul de a pronunța atari nulități, singurul competent fiind ministerul și ca atare, din acest punct de vedere urmează a se respinga cererea reconvențională făcută de pârț ca nefondată;

Dacă o atare competență nu are tribunalul în privința neplății taxelor la termenile stipulate, nu este mai puțin adevărat că are competența de a statua și a pronunța nulitatea brevetelor pentru cazurile dela art. 9, alin. *e, f, g și h*;

În speța părții Iosef Petri și Firma Clayton & Schutlevorth cerând nulitatea brevetelor de invențiune și perfecționare ale reclamantului A Weidman pe baza alin. *e, f și g* dela art. 9 susținând că aceste brevete sunt nule întru cât obiectul brevetat a fost întrebuințat, pus în lucru sau exploatat efectiv de altul în România, într'un scop comercial înainte de data legală a brevetelor în cesiune; în fine, întru cât reclamantul în descrierea anexată cererii sale precum și că anterior datei descriitoare a desemnurilor pentru obiectul inventat ar fi existat atare desemnuri în diferite publicațiuni străine, urmează să vedem dacă aceste susțineri sunt întemeiate; Este cert că dacă s'ar constata că aceste susțineri sunt întemeiate, ambele brevete acordate de minister reclamantului ar urma să se anuleze, căci legiuitorul prescrie aceasta în mod categoric prin art. 9, alin. *e, f și g*;

Dacă aceasta este exact în principiu nu este mai puțin adevărat că, în speța, nedovedindu-se cu nimic cele alegate, urmează a se respinge cererea reconvențională ca nefondată;

Și pentru acest capăt cu nimic nu se dovedește că obiectul brevetat al reclamantului ar fi fost exploatat efectiv în țară într'un scop comercial, de un altul înainte de data legală a brevetului de invențiune și perfecționare;

Fără îndoială, din actele state la dosar rezultă că la un oarecari Mitrănescu, ar fi funcționat un astfel de aparat însă întru cât nu se cunoaște confecțiunea celui aparat, și dacă se aseamănă acestui aparat, că ar fi fost confecționat de un altul iar nu de reclamant, este evident că nu se poate anula brevetul de invențiune și de perfecționare al reclamantului pentru acest motiv;

Asemenea, nefiind exact că reclamantul în descrierea anexată cererii sale n'ar fi descris în mod exact obiectul invențiunii sale, este evident că nu se poate anula pentru un atare motiv brevetul reclamantului;

Din raportul experților numiți de tribunal rezultă că descrierea s'a făcut în mod exact de reclamant;

În fine, în ceace privește ultimul motiv invocat pentru anularea brevetelor reclamantului, urmează a se respinge cererea părților de a se anula brevetele reclamantului ca nefondată, căci cu nimic nu se dovedește că aparatul reclamantului, privit în complexul său, ar fi fost copiat după ilustrațiunile străine;

Din raportul experților rezultă că aparatul reclamantului se poate privi ca o invențiune față de cataloagele străine și fotografiile atașate la dosar;

Din cele ce preced rezultând că cererea reconvențională a părții Iosef Petri în ceace privește anularea brevetului de invențiune No. 349/907 și a brevetului de perfecționare No. 350/907 ale reclamantului, pentru motivele mai sus indicate este neîntemeiată, deci urmează a i se respinge cererea ca nefondată;

Având în vedere și cererea părților din acțiunea principală de a li se acorda cheltueli de judecată;

Tribunalul potrivit art. 146 din Proc. civilă urmează a le admite atare cerere de cheltueli cari, prin o justă apreciere se fixează la suma de lei 400 în care se coprinde plata de avocați, timbre și timpul pierdut la proces;

Pentru aceste motive, tribunalul respinge ca nefondată atât acțiunea principală intentată de reclamantul A Weidman cât și cererea reconvențională a părții Iosef Petri, etc.

(s) Th. Ant. Brăiloin